

Arrest

nr. 114 385 van 25 november 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. SCHELMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een sjiitische Hazara te zijn, afkomstig uit het dorp Nawarsop (district Behsud II, provincie Maidan Wardak). U verklaart dat uw tante die in het dorp Koibro woont is overleden en dat uw man, alsook uw ouders, broers en zussen, naar haar begrafenis gingen en daar de nacht doorbrachten omdat dit ver was van uw huis. U bleef alleen thuis met de kinderen. U verklaart dat de deur van uw huis morgens vroeg werd ingeslagen en dat er 7 vreemde mannen, Kuchi's (een nomadenstam), in uw huis zijn gekomen. Uw dochter en Ali Ezgar hoorden het lawaai en zouden samen de kamer hebben verlaten en zich hebben verstopt in de dierenstal. Omid zou

naar u toe zijn gekomen toen hij het lawaai hoorde. Plots zouden deze mannen voor u hebben gestaan en zouden zij u hebben willen verkrachten. U zou niet de tijd hebben gehad om uw jongste zoon, Reza, wakker te maken. Samen met Omid zou u zich verstopt hebben in de vallei. Rond 11 uur 's morgens zou u zijn teruggekeerd naar uw huis en zou u gezien hebben dat alles kapot geslagen was en overhoop was gegooid. U verklaart dat uw zoontje, Reza, weg was. Uw dieren zouden zij ook hebben meegenomen. Toen uw man 's avonds laat terug thuis kwam en u hem het verhaal vertelde, zou hij zijn flauwgevallen. De volgende dag zouden jullie naar Reza op zoek zijn gegaan – zonder resultaat. Op die manier zou een anderhalve maand zijn voorbijgegaan. Tot op heden zou u nog steeds geen nieuws hebben over uw zoontje.

Het zou 1 maand geduurd hebben om de reis voor te bereiden. Om de reis te betalen, heeft uw man jullie huis verkocht aan uw neef. Uw oom langs vaderskant, Aziz, heeft u met uw man en 3 kinderen naar Kabul gebracht. Vanuit Kabul vertrokken jullie uit Afghanistan.

U stelt 5 maanden onderweg te zijn geweest van Afghanistan naar Griekenland. U reisde via Pakistan, Iran en Turkije naar Griekenland. In Griekenland zou de smokkelaar weggelopen zijn met 9000 euro die u hem had gegeven om u en uw familie uit Griekenland te krijgen. U zou in Griekenland op straat zijn beland. Een Iraanse man die u en uw kinderen in het park zag, zou uw gezin hebben meegenomen naar zijn huis. Daar zouden jullie 4 maanden kosteloos hebben verbleven. U verklaart dat u 's nachts materiaal verzamelde op straat en dat op woensdag en zaterdag op een markt verkocht. Een Bulgaarse vrouw zou medelijden hebben gehad met u en u voorgesteld hebben om uw zoon Ali Ezgar met een Afgaanse familie naar België te laten gaan. Een week later zou u een Pakistaanse man hebben gezien die erin geslaagd was 30 families zonder problemen naar het buitenland te sturen. Hij zou een arme familie hebben willen helpen en uiteindelijk u en uw zoon Omid gratis naar België hebben gebracht. U vloog van Griekenland naar Italië met een vals paspoort. U kwam op 17 mei 2013 aan in België en diende dezelfde dag nog uw asielaanvraag in. Uw man en dochter Freshta verblijven nog steeds in Griekenland.

Bij uw terugkeer vreest u problemen met de Kuchi's.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u geen enkel document neer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die u zou hebben gehad met de Kuchi's. Hoewel u verklaart dat de Kuchi's u wilden verkrachten (gehoorverslag CGVS, p. 20, 22), blijkt dat geenszins uit uw verklaringen. Wanneer u gevraagd wordt waarom u denkt dat zij u wilden verkrachten, verklaart u dat zij dit doen bij Hazara's (gehoorverslag CGVS, p. 22). Nergens uit uw verklaringen blijkt dan ook dat zij – indien er al geloof zou kunnen worden gehecht aan het feit dat de Kuchi's uw huis zijn binnengevallen, quod non – de intentie hadden om u te verkrachten. Het feit dat Kuchi's volgens u ooit andere Hazara vrouwen verkracht zouden hebben, betekent daarom niet dat zij u zouden hebben willen verkrachten (gehoorverslag CGVS, p. 22). Het is eveneens eigenaardig dat zij uw huis gemaskerd zijn binnengevallen (gehoorverslag CGVS, p. 22). Indien zij daadwerkelijk de bedoeling hadden om uw huis te plunderen en uw vee af te nemen (gehoorverslag CGVS, p. 20, 23), is het eigenaardig dat zij zich beperkten tot uw huis en niet bij andere huizen zijn langs geweest (gehoorverslag CGVS, p. 23). Uw familie was immers naar de begrafenis van uw tante, waardoor de andere huizen van uw familie ook leeg waren. Dat zij uitgerekend uw huis zouden binnenvallen en verder geen andere huizen zouden plunderen, doet verder twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het is bovendien eigenaardig dat u niet eens met zekerheid kunt zeggen of de mensen in de andere huizen iets hebben gehoord toen de Kuchi's uw huis binnenvielen. U verklaart dat zij het waarschijnlijk niet hebben gehoord omdat de andere huizen iets verder liggen. Er kan echter worden verwacht dat u hierover ook een duidelijk beeld kunt scheppen. U leefde immers in een klein dorp. Het zou dan ook logisch zijn dat u meer kunt vertellen over de andere dorpelingen en hetgeen zij hiervan gemerkt hebben (gehoorverslag CGVS, p. 23). Bovenstaande elementen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien is het zeer eigenaardig dat u na een zoektocht van anderhalve maand helemaal niets van bijkomende informatie zou hebben gekregen over uw zoontje (gehoorverslag CGVS, p. 20). Het feit dat uw man niet eens contact opneemt met zijn eigen familie om te horen of er nieuws is van uw zoontje, omdat hij niet genoeg geld heeft (gehoorverslag CGVS, p. 20), zorgt er eveneens voor dat uw verklaringen met betrekking tot de verdwijning/ontvoering van uw zoontje in twijfel kunnen

worden getrokken. U hebt immers wel wekelijks contact met uw man (gehoorverslag CGVS, p. 15). Het feit dat financiële redenen in de weg zouden staan van een telefoontje naar Afghanistan om te horen of er nieuws is van uw zoontje (gehoorverslag CGVS, p. 21), is echter niet geloofwaardig. Uw man verdient immers een beetje geld door materiaal dat hij verzamelt in Griekenland te verkopen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Zelfs indien dit amper iets is, kan er verwacht worden dat u/hij zich informeert naar de stand van zaken met betrekking tot de verdwijning van uw zoontje. Wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de verdwijning van uw zoontje is het feit dat u geen persoonlijke problemen aanhaalt met de Kuchi's (gehoorverslag CGVS, p. 22). U hebt dan ook geenszins aannemelijk gemaakt waarom de Kuchi's uit het niets uw huis aanvielen. U verklaart dat dit even goed had kunnen gebeuren bij andere mensen, maar dat uw huis dicht bij de vallei ligt, waardoor het gemakkelijker bereikbaar is (gehoorverslag CGVS, p. 25). Hieruit blijkt dan ook geenszins dat u om welke reden dan ook persoonlijk gevisieerd zou worden door de Kuchi's. Uw kennis over de problematiek tussen de Hazara's in uw dorp en de Kuchi's die jaarlijks terugkeren is eveneens zeer beperkt. Over de reden waarom zij naar uw dorp komen, waar zij vandaan komen en naartoe gaan, waarover de ruzies tussen de dorpingen en de Kuchi's gaan, kunt u amper iets vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 23-25). Het enige wat u hierover weet is dat de Kuchi's en de Hazara's vijanden zijn en dat zij met hun gezinnen en vee 1 of 2 keer per jaar 15-20 dagen hun tenten opslaan aan de rand van de bergen (gehoorverslag CGVS, p. 23-25). U verklaart dat zij dit doen omdat zij de mensen willen dwingen om de regio te verlaten. Concrete disputen tussen de Hazara's en de Kuchi's in uw dorp, kunt u echter helemaal niets vertellen. Ook deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw familie u verstoten zou hebben. Aangezien uw vader uw huwelijk goedkeurde en u nog 12 jaar woonde in hetzelfde dorp naast het huis van uw ouders (gehoorverslag CGVS, p. 4, 15), wijst dit er niet op dat u ernstige problemen zou hebben gehad met uw familie. Ook al zou u enkele jaren geleden met uw man en vader naar het politiebureau zijn gegaan, omdat uw familie een echtscheiding wou tussen u en uw man, toch dient hier opgemerkt te worden dat u zelfs na dit politiebezoek getrouwd bleef met uw man. Hieruit blijkt evenmin dat uw familie erop staat dat uw huwelijk beëindigd wordt (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). U verklaart dat u geen andere problemen hebt gehad met uw familie, behalve het feit dat zij u zouden negeren in Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p. 26). De ernst hiervan kan echter ondermijnd worden, gelet op het feit dat uw dochter soms op bezoek ging bij uw familie. Uw broer zou haar het huis uit hebben gezet (gehoorverslag CGVS, p. 26). Nochtans lijkt het onwaarschijnlijk dat een kind naar haar oom zou gaan als zij al heel haar leven weet dat zij niet geliefd is bij haar familie. In een kleine gemeenschap als diegene waar u vandaan komt, zijn de mensen duidelijk op elkaar aangewezen. Aangezien u er 12 jaar lang woonde en werkte en aangezien uw kinderen er in de wintermaanden ook naar school gingen (gehoorverslag CGVS, p. 8), lijkt het er niet op dat de problemen die u zou hebben gehad met uw familie ernstig waren. Bovendien is uw echtgenoot uw neef. Wat er verder op wijst dat u wel degelijk deel uitmaakte van de 'aghil' waartoe u behoorde, is het feit dat de herder uit uw 'aghil' ook uw schapen, net als de schapen van andere mensen, meenam naar de bergen om ze te laten grazen (gehoorverslag CGVS, p. 12). Hieruit blijkt alleszins niet dat u gediscrimineerd of uitgesloten zou zijn, op welke manier dan ook. Bovendien woont ook uw schoonbroer nog steeds in het dorp (gehoorverslag CGVS, p. 14). Er zijn geen redenen om aan te nemen dat u niet zou worden opgevangen door hem in geval van terugkeer. U hebt daarnaast ook steeds gewerkt op het land van uw oom langs vaderskant (gehoorverslag CGVS, p. 9). Hieruit blijkt evenmin dat u geen netwerk zou hebben in Afghanistan waarop u terug kunt vallen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Het CGVS ontkent niet dat er problemen zijn voor Hazara's en dat zij in het verleden vaak het onderwerp van vervolging uitmaakten, maar wat u zelf betreft geeft u geen indicatie dat u een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft. Uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Hazara's vandaag de dag weinig risico op vervolging lopen op grond van hun etniciteit (zie blauwe map in administratief dossier, algemeen ambtsbericht Afghanistan, p. 52 en 66).

Verder is het inderdaad zo dat de door u (zeer algemeen) geschetste conflicten tussen de Kuchi's en Hazara's een belangrijke rol spelen bij de in uw regio heersende onveiligheid. Vele mensen werden al het slachtoffer bij de gevechten die elk jaar opnieuw plaatsvinden als de Kuchi's de gronden trachten in bezit te nemen voor hun kuddes. Wat deze problematiek betreft dient echter opgemerkt te worden dat u hiervoor geen gegronde vrees kunt inroepen op basis van uw politieke overtuiging, uw ras, uw religie, uw nationaliteit of uw behoren tot een sociale groep. Deze laatste problematiek dient volgens het CGVS meer begrepen te worden als algemeen willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict waardoor uw ganse regio van afkomst getroffen is en heeft dus ook geen band met de Vluchtelingenconventie.

U hebt bijgevolg niet aangetoond dat u een gegronde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. Er dient dus geconcludeerd te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de Vluchtelingenstatus.

Wel dient er in uw geval ook nagegaan te worden of er zwaarwegende gronden bestaan dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet, met andere woorden, dat uw verklaringen bekeken dienen te worden in het licht van de criteria van de subsidiaire bescherming. Zoals hierboven aangehaald zijn de problemen die mensen in uw regio ondervinden en waardoor u mogelijks ook bepaalde problemen hebt gehad terug te leiden tot het algemeen conflict tussen Hazara's en Kuchi's en valt dit te kaderen in het jaarlijks wederkerend algemeen willekeurig geweld als gevolg hiervan in uw regio. Zoals u aangeeft is niet enkel uw familie het slachtoffer van dit geweld maar is heel het dorp en met uitbreiding heel de regio het mogelijke doelwit van dit veralgemeend willekeurig geweld (gehoorverslag CGVS, p. 25). Dit blijkt eveneens uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

In het licht van het voorgaande dient er geconcludeerd te worden dat u op basis van uw verklaringen niet aantoot een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 a en b van de Vreemdelingenwet, te weten dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op de doodstraf of executie of ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Maidan Wardak meer bepaald in het district Behsud (Markazi) te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de Behsud-districten van de provincie Maidan Wardak enkel sporadisch geweld voorkomt. Deze geweldssituatie is gerelateerd aan conflicten tussen de Hazara's en de nomadische Kuchi's. Dit geweld is een jaarlijks weerkerend fenomeen.

Het geweld in de Behsud-districten is in ieder geval niet aanhoudend van aard en is bovendien beperkt in de tijd. De impact op het leven van de inwoners van deze districten is beperkt. Er zijn ook weinig slachtoffers te betreuren bij de sporadische gewelduitbarstingen. De verklaringen die u aanbracht over problemen in verband met de Kuchi's zijn ongeloofwaardig. U hebt dan ook geenszins aangetoond dat u vervolgd zou worden door de Kuchi's in geval van terugkeer naar Afghanistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Behsud (Markazi) van de provincie Maidan Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

U legde geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoekster is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, evenals van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een Engelstalig huwelijkscertificaat dat zou zijn uitgegeven door de Afghaanse ambassade te Sofia, Bulgarije.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

In zijn beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeksters beweerde vrees voor Kuchi-nomaden ongelooftwaardig is gezien *(i)* haar verklaringen omtrent de inval van de Kuchi-nomaden in haar huis een aantal ongelooftwaardige elementen bevatten, *(ii)* het feit dat verzoeksters echtgenoot niet eens contact opneemt met zijn familie om te horen of er nieuws is van hun zoontje omdat hij te weinig geld heeft de geloofwaardigheid van de voorgehouden ontvoering ondermijnt, en *(iii)* verzoekster niet aannemelijk maakt door haar familie verstoten te zijn.

Verzoekster slaagt er in haar verzoekschrift niet in deze motieven, die allen steun vinden in de stukken van het administratief dossier en deugdelijk zijn, te ontkrachten.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster voor het eerst ook de taliban te vrezen. Zowel in het overzicht van het feitenrelaas als in de toelichting van de middelen maakt verzoekster gewag van *"Kochi's / Taliban"*, evenals van het feit dat deze laatsten zich vaak als *"Kochi's"* verkleeden. Deze elementen die verzoekster voor het eerst inroept voor de Raad vinden geen enkele steun in de vele opeenvolgende verklaringen die verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de commissaris-generaal heeft afgelegd waardoor het slechts een loze *post factum* bewering betreft.

Wat betreft haar vrees voor de Kuchi-nomaden betwist verzoekster dat zij vage en onlogische verklaringen zou hebben afgelegd. Het feit dat zij niet wist of Kuchi's ook andere huizen in de buurt waren binnengevallen wijt zij aan het feit dat de inval voor haar dermate traumatisch was dat zij de beelden en gegevens daarvan volledig verdrongen heeft. Zij meent dat het voor de commissaris-generaal schijnbaar niet voldoende is dat Kuchi's regelmatig in de buurt vrouwen verkrachten om een gegronde vrees daartoe te ondervinden. Wat betreft het feit dat zij geen informatie verkreeg over haar vermiste zoon stelt verzoekster wel degelijk navraag gedaan te hebben, maar dat men haar gezegd had dat kinderen die verdwenen waren nooit meer worden terug gezien. Zij besluit dat zij als behorende tot de Hazara minderheid in haar dorp bloot staat aan vervolging als lid van een sociale groep.

Verzoekster slaagt er niet in de geloofwaardigheid van het asielaanvraag te herstellen. De verklaringen die verzoekster aflegde omtrent de inval van de Kuchi's bevatten immers tal van onwaarschijnlijke elementen. Zo slaagt verzoekster er niet in ook maar enig objectief argument aan te brengen waardoor haar beweerde vrees voor verkrachting gegronde zou zijn. Verzoekster meent dienaangaande weliswaar in haar verzoekschrift dat *"door het CGVS gesteld werd dat Hazara-vrouwen zoals verzoekster wel vaker verkracht worden door Kochi's"*, doch deze bewering vindt, nog daargelaten dat een dergelijk motief niet is terug te vinden in de bestreden beslissing, verder geen steun in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Bovendien is het al evenmin aannemelijk dat de Kuchi's zich zouden

beperkt hebben tot het plunderen van alleen maar verzoeksters huis, zonder hierbij andere huizen in het dorp te zijn binnengedrongen. Verzoeksters verklaring dat zij niet kan aangeven of andere dorpingen iets van de aanval hebben gemerkt omdat zij een trauma aan de aanval heeft overgehouden kan al evenmin overtuigen, gezien zij dit beweerd trauma niet staft met enig medisch attest. De geloofwaardigheid van het relaas wordt bijkomend ondergraven door de schijnbaar passieve houding die verzoekster en haar echtgenoot aannemen ten aanzien van het lot van hun beweerdelijk ontvoerde zoon. Ondanks het feit dat verzoekster wekelijks belt met haar echtgenoot in Griekenland, zou deze laatste omwille van louter financiële redenen nalaten te informeren naar het lot van hun zoontje bij familie en dorpsgenoten in Afghanistan. Niet enkel blijkt verzoeksters echtgenoot (een beetje) geld te verdienen met de verkoop van materialen in Griekenland; zelfs indien dit amper iets zou opbrengen is het weinig aannemelijk dat een vader niet meer bezorgdheid zou vertonen omtrent het lot van zijn verdwenen zoon. Een dergelijke blijk van desinteresse in het lot van hun zoon maakt dat aan de voorgehouden ontvoering en verdwijning geen geloof kan worden gehecht. Tot slot blijkt verder uit de verklaringen van verzoekster dat zij amper toelichting kon geven over de sporadische problemen tussen de Hazara in haar regio en de rondtrekkende Kuchi-nomaden. Uit de gezamenlijke draagkracht van bovenvermelde motieven kan in redelijkheid besloten worden dat aan de voorgehouden vrees van verzoekster ten aanzien van de Kuchi-nomaden geen geloof kan worden gehecht. Het asielaanvraag is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging.

Wat betreft de veiligheidsincidenten die Hazara in verzoeksters regio van herkomst zouden ondervinden als gevolg van aanvallen van de Kuchi's kan worden vastgesteld dat de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet overeenstemt met de verklaringen van verzoekster. Vooreerst bevat het administratief dossier geen gegevens waaruit kan worden afgeleid dat Hazara-vrouwen systematisch zouden verkracht worden door Kuchi-nomaden. Wat betreft de "*beledigingen*" en "*regelmatige geweldsdaeden*" waar de Hazara als "*kleine minderheid*" in verzoeksters regio het slachtoffer van zijn, maakt de betreffende informatie in het administratief dossier inderdaad gewag van incidenten, doch hieruit kan geenszins afgeleid worden dat de problemen tussen de Hazara en de Kuchi's van die aard zijn dat de Hazara in deze als sociale groep dienen beschouwd te worden. Het document (SRB *Veiligheidssituatie in Afghanistan, regionale analyse* van 21 maart 2013) stelt immers dat er in de lente inderdaad terugkerende incidenten zijn tussen Hazara's en Kuchi's, met slachtoffers aan beide zijden. In deze geweldsdaeden gaat het om Kuchi's die zich keren tegen de het Afghaanse leger en de lokale politie, die in verzoeksters regio van herkomst worden gedomineerd door lokale Hazara. In juli 2012 werd een multi-etnische troepenmacht van het Afghaanse leger ontplooid, waarna het niet meer tot uitbarstingen kwam. Uit deze informatie blijkt dus eerder een situatie van sporadische geweldsincidenten tussen Kuchi-nomaden en de (door Hazara gedomineerde) lokale autoriteiten. Op grond van deze informatie kan derhalve niet besloten worden dat de Hazara als groep vervolgd worden in verzoeksters regio van herkomst.

Verzoekster brengt ten slotte geen elementen bij die de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen met betrekking tot de beweerd verstoting door haar familie kunnen weerleggen. Verzoekster voegt bij haar relaas weliswaar een fotokopie van een huwelijksattest van de Afghaanse ambassade te Bulgarije, doch dit document heeft geen betrekking op de beweerd problemen die verzoekster met haar familie zou hebben in haar land van herkomst en doet bijgevolg geen afbreuk aan de vaststellingen uit de bestreden beslissing dienaangaande.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoekster evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zowel de beweerd vrees voor Kuchi-nomaden als van de beweerd verstoting door haar familie maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft een eventueel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er sporadisch incidenten voorkomen tussen Kuchi en de door lokale Hazara gedomineerde politie- en

legereenheden in de Behsud-districten van Maidan Wardak. Dit geweld is een jaarlijks weerkkerend fenomeen doch is niet aanhoudend van aard en is bovendien beperkt in de tijd. De impact op het leven van de inwoners van deze districten is beperkt. Er zijn ook weinig slachtoffers te betreuren bij de sporadische gewelddadigheden. De verklaringen die verzoekster aanbracht over problemen in verband met de Kuchi's zijn ongeloofwaardig. Verzoekster heeft dan ook geenszins aangetoond dat zij vervolgd zou worden door de Kuchi's in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Op grond van de beschikbare informatie kon de bestreden beslissing terecht besluiten dat er voor burgers in het district Behsud (Markazi) van de provincie Maidan Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in deze regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen gegevens bij waaruit zou kunnen blijken dat deze analyse van de bestreden beslissing onjuist zou zijn.

Bijgevolg maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende november tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER